

Men det kan dog heller ikke siges, at Nigsdagen eller de Regjeringer, der have regjeret i de sidste 20 Aar, ere strebne synderligt ivrigt frem med stiklevnis kirkelig Lovgivning, thi det er nu 13 Aar siden, at den sidste kirkelige Lov udkom, og det er den eneste egentligt kirkelige Lov, som er udgaaet tidligere, nemlig Loven om Sognebaandets Løsning. Hvad Ansvaret for Ikke-Udførelsen af Grundlovens § 75 angaaer, saa ligger det jo iøvrigt tildeels i hele vor hidtilværende Tilstand, i de Ting, som have draget vor Opmærksomhed bort fra de kirkelige Anliggender. Men naar der nu fra Geistlighedens Side saa overordentligt stærkt og hestigt raabes paa en øieblikkelig Udførelse af denne § 75, saa kan jeg dog ikke undlade at bemærke, at, saavidt mig bekjendt, har Geistligheden bidraget overordentligt lidt til at forberede Løsningen af dette Spørgsmaal. -- Naar det ærede Fleertal saaledes indrømmer, at der kan finde en kirkelig Lovgivning Sted allerede nu, saa fordres det derimod, for at en saadan skal finde Sted, naar den ikke støttes af den almindelige Mening i Kirken, at der skal være en paatrængende og uafviselig Nødvendighed derfor. Det kan imidlertid være et stort Spørgsmaal — det vil det ærede Fleertal vistnok ogsaa selv indrømme —, hvorvidt man altid bør vente med Fremskridt, indtil der viser sig en paatrængende og uafviselig Nødvendighed derfor, men navnlig troer jeg, at det vil være betænkeligt at gjøre det med Hensyn til den Art af Sager, hvortil det nærværende Lovforslag henhører, fordi Bevælgelsen, naar man holder for længe igjen, voxer, og det da bliver overordentlig vanskeligt at standse den. Jeg troer, at det vil findes at være kloge at indbefomme de Dnsker og den Trang, som man finder er tilstede, selv om de endnu ikke fremtræde med noget tydende Krav, fordi man da har en langt friere Overveielse og kan standse paa Punkter, hvor man ikke kan standse, naar Bevælgelsen voxer En over Hovedet. Den ærede Ordfører var billigere i sine Fordringer i saa Henseende ifjor. Da forlangte han ikke, for at gaae ind paa Vedtagelsen af et Lovforslag som dette, Andet, end at man skulde have Visshed eller idetmindste Sandsynlighed for Opnaaelsen af noget virkeligt Godt derved, men

det troer jeg, at der virkeligt her er tilstede. — Det ærede Fleertal bemærker fremdeles med Hensyn til Betimeligheden af det foreliggende Lovforslags Vedtagelse, at der forestaaer en altsidig og sagtyndig Overveielse af de kirkelige Forhold ved den Commission, som Regjeringen selv har fremsat Begjæring om og faaet Bevilling til paa Finantsloven, og at det vilde virke forstyrrende ind paa selve denne Overveielser, hvis man nu forud afgjorde dette Spørgsmaal. Jeg kunne have været ganske enig med det ærede Fleertal heri, hvis disse Ytringer vare blevne fremsatte for et halvt Aar siden; Sagen stillede sig da ogsaa for mig, som om det vilde være det Naturlige, om dette Spørgsmaal blev draget med ind under Commissionens Overveielse. Men hvorledes man kan være af den Mening nu, det forstaaer jeg ikke, thi det ærede Fleertal kan dog ikke være uvidende om den Erklæring, som den høitagtede Conseilspræsident har afgivet i Folkethinget ved Finantslovsforslagets anden Behandling, hvilken Erklæring er aldeles bestemt og bindende for den nuværende Regjering, og som jeg ogsaa troer vil for enhver kommende Regjering idetmindste have en meget væsentlig Betydning. Conseilspræsidenten har jo nemlig i det andet Thing stillet Bevillingen til en Kirkecommission i en uadskillelig Forbindelse med dette Lovforslag. Derksom altsaa dette Lovforslag forkastes, saa kan den nuværende Regjering ikke ifølge Tro og Love bruge Bevillingen til Commissionen, og jeg nærer stor Tvivl om, hvorvidt en følgende Regjering ikke vilde berede sig de største Vanskeligheder, hvis den gjorde det. Hvis man altsaa vil følge det ærede Fleertals Opfordring til at stemme imod Lovforslaget for derved at bringe det ind under Commissionen, saa vil man ingenlunde opnaae det, som man tilsigter, men man vil blot opnaae, at der ingen Commission kommer sammen. — Den altsidige og tyndige Overveielse gennem Commissionen gnsster det ærede Fleertal, fordi det ikke finder Landemodernes Erklæringer tilstrækkelige. Jeg vil her i Forbigaaende bemærke, at, naar det ærede Fleertal anter over, at disse ikke ere komne frem før nu tilligemed Udvalgets Betænkning, saa er det en Anke, som jeg selv har fremsat allerede ved denne Sags første Be-